10/05/2019

Μητρ. Λαρίσης: Η Εκκλησία δεν φοβάται την πρόκληση

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Λαρίσης και Τυρνάβου

Με την ακολουθία του μεθέορτου αρχιερατικού Εσπερινού και την Λιτάνευση της ιεράς Εικόνος και του αποτμήματος ιερού Λειψάνου του Αγίου μεγαλομάρτυρος Χριστοφόρου, κορυφώθηκαν χθες το απόγευμα οι λατρευτικές εκδηλώσεις προς τιμήν του Πολιούχου της πόλεως του Αγρινίου.

Στην ακολουθία του μεθέορτου Εσπερινού, που τελέσθηκε στον περικαλλή Ιερό Ναό του Αγίου, χοροστάτησε ο Μητροπολίτης Φιλίππων, Νεαπόλεως και Θάσου κ. Στέφανος.

Αμέσως μετά πραγματοποιήθηκε η λιτάνευση της ιεράς εικόνος και του ιερού λειψάνου του Αγίου Χριστοφόρου στους δρόμους του Αγρινίου, με τη συμμετοχή των Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτών: Σιδηροκάστρου κ. Μακαρίου, Φιλίππων Νεαπόλεως και Θάσου κ. Στεφάνου, Λαρίσης και Τυρνάβου κ. Ιερωνύμου, Κανάγκας κ. Θεοδοσίου και του Ποιμενάρχου Αιτωλίας και Ακαρνανίας κ. Κοσμά.

Στην κεντρική πλατεία τελέσθηκε η αρτοκλασία και μίλησε στο πλήθος του πιστού λαού ο Μητροπολίτης Λαρίσης και Τυρνάβου κ. Ιερώνυμος.

Ο Σεβασμιώτατος κ. Ιερώνυμος, ανέλυσε το «Αληθώς Ανέστη» ως την απάντηση στον αναστάσιμο χαιρετισμό «Χριστός Ανέστη», ερμηνεύοντας τις διαβαθμίσεις και τις κατηγορίες του. Τονίζοντας την πίστη των χριστιανών και την ευθύνη που απορρέει από αυτήν, αναφέρθηκε σε τέσσερις περιπτώσεις ανθρώπων που είπαν στη ζωή τους το “Αληθώς Ανέστη”: Στους Γραμματείς και Φαρισαίους, στην Παναγία, στον Απόστολο Θωμά και στην Σαμαρείτιδα.

Ο Μητροπολίτης Λαρίσης, ανέφερε μεταξύ άλλων τα εξής:
«Ποιοί είπαν για πρώτη φορά το “Αληθώς Ανέστη”; Το είπαν για πρώτη φορά οι Γραμματείς και οι Φαρισαίοι. Έρχονται οι στρατιώτες από τον τάφο του Χριστού και τους λένε ναι, Ανέστη. Δεν τους λένε λέτε ψέματα, δεν τους λένε είστε μεθυσμένοι, αλλά τους λένε λάβετε αργύρια και είπατε ότι “ημών κοιμωμένων, εκ του μνημείου εσυλήθη ο νεκρός”. Δηλαδή διαστροφή της αληθείας, επικάλυψη του γεγονότος, αλλ’ όμως στην ουσία, παραδοχή. Οι πρώτοι οι οποίοι είπαν “Αληθώς Ανέστη” ήταν οι Γραμματείς και οι Φαρισαίοι για να πολεμήσουν την Ανάσταση. Είναι οι εκπρόσωποι μιας πίστεως που δεν συμφέρει. Είναι οι εκπρόσωποι εκείνων οι οποίοι υπηρετούν σκοπιμότητες.

Το δεύτερο “Αληθώς Ανέστη” το λέει η Παναγία μας. Γιατί; Διότι πρώτα σ’ Αυτή εμφανίσθηκε ο Χριστός. Διότι Αυτή είχε πονέσει περισσότερο από όλους από αυτό το οποίο είχε συμβεί. Και η Εκκλησία μας ξέρει να τιμά την Παναγία μας γι’ αυτό το “Αληθώς Ανέστη” που είχε πει. Γι’ αυτό το “Αληθώς Ανέστη” που προέρχεται από την αγαπώσα καρδία, είναι ο στόχος που θα πρέπει να έχουμε στη ζωή μας.
Οι Πατέρες, λένε ότι οι άνθρωποι πιστεύουν και συμπεριφέρονται ως τρεις τύποι. Πρώτον, αυτοί οι οποίοι είναι σαν δούλοι. Φοβούνται τον Θεό και τον πλησιάζουν από φόβο μη τυχόν καταστραφούν και είναι η χειρότερη μορφή πίστεως. Πάντως και αυτή τη δέχεται ο Χριστός. Η δεύτερη μορφή πίστεως, είναι αυτή των συναλλασσομένων, των εμπόρων. Σου δίνω και μου δίνεις. Πιστεύω, για να λάβω άφεση και να σωθώ. Και αυτό το δέχεται ο Χριστός. Εκείνο όμως που ποθεί είναι το τρίτο είδος της πίστεως: ποθεί την πίστη του υιού. Αυτού ο οποίος προσεύχεται γεμάτος αγάπη προς τον Θεό Πατέρα και τον αποδέχεται. Αυτή είναι η πίστη της Θεοτόκου. Γι’ αυτό και το “Αληθώς Ανέστη” της Θεοτόκου, είναι το άλλο άκρο από το “Αληθώς Ανέστη” των Γραμματεών και των Φαρισαίων.
Και στο ενδιάμεσο; Ο Θωμάς. Ένα όνομα που σημαίνει πολλά. Κοιτάξτε τι κάνει η Εκκλησία μας με τον Θωμά. Στην πιο μεγάλη και ιερή της ημέρα, στην πιο μεγάλη γιορτή, στη γιορτή της Αναστάσεως, το απόγευμα στον Εσπερινό της Αγάπης, διαβάζει ένα Ευαγγέλιο και μάλιστα σε πολλές γλώσσες. Είναι η εμφάνιση του Χριστού στους άλλους μαθητές. Λείπει ο Θωμάς. Επιστρέφει, και του λένε οι άλλοι μαθητές “εωράκαμεν τον Κύριο”. Και τί λέει ο Θωμάς; Αν δεν ακουμπήσω με το δάχτυλο το σημάδι από τα καρφιά και το σημείο που η λόγχη τρύπησε την πλευρά “ου μη πιστεύσω”. Κι έτσι τελειώνει το Ευαγγέλιο αυτής ημέρας. Στην μεγαλύτερή της γιορτή η Εκκλησία τελειώνει με το Ευαγγέλιο που λέει “ου μη πιστεύσω”. Γιατί; Γιατί η Εκκλησία δεν φοβάται την πρόκληση. Τα Ευαγγέλια δεν είναι κείμενα προπαγάνδας. Είναι κείμενα αληθείας και η Εκκλησία δεν θέλει ούτε να χειραγωγήσει, ούτε να ποδηγετήσει, ούτε να υποχρεώσει την πίστη. Θέλει να εμπνεύσει την πίστη. Θέλει να πείσει για την πίστη και να προσελκύσει τον ελεύθερο άνθρωπο, ελευθέρως, στην μόνη ελεύθερη πίστη.

Και έρχεται μια εβδομάδα μετά η Εκκλησία, να δώσει τη λύση με το “Ο Κύριός μου και ο Θεός μου“. Τι είδους “Αληθώς Ανέστη” είναι αυτό του Θωμά; Είναι ένα “Αληθώς Ανέστη” που περνάει μέσα από την αμφισβήτηση. Είναι καλό ή κακό; Είναι πολύ καλό. Ο ίδιος ο Χριστός μας είπε ερευνάτε τας γραφάς. Ψάξτε. Διαβάστε. Ερευνήστε. Μη γίνεστε πρόβατα. Πρέπει να γίνετε άνθρωποι. Πρέπει να είστε υπεύθυνοι για την πίστη. Γι’ αυτό και η Εκκλησία προβάλλει τον Θωμά.

Έχουμε άλλα “Αληθώς Ανέστη”; Πολλά. Μέχρι την Απόδοση της Εορτής έχουμε ευαγγελικές περικοπές που παρουσιάζουν περιστατικά που ερεύνησαν και έψαξαν την Ανάσταση και βεβαιώθηκαν και είπαν “Αληθώς Ανέστη”.

Ένα ακόμα να αναφέρω: Την Σαμαρείτιδα. Μέσα στην άγνοια, πλησιάζει ο Χριστός, της λέει εγώ είμαι ο Μεσσίας και αυτή πείθεται. Αυτή η αμαρτωλή γυναίκα πιστεύει και γίνεται η Αγία Φωτεινή, η ισαπόστολος».

Σε άλλο σημείο της ομιλίας του, ο Σεβασμιώτατος κ. Ιερώνυμος επεσήμανε ότι «ο Χριστός μας άφησε μια Εκκλησία, μια πίστη και μας προσκαλεί σε αυτή τη πίστη, που είναι ευθύνη του καθενός που θέλει να λέγει ορθόδοξος χριστιανός. Και είναι η ευθύνη να ψάξει να βρει τί σημαίνει να είναι και να λέγεται ορθόδοξος χριστιανός. Τί σημαίνει για εμάς το μήνυμα της Αναστάσεως; Δεν μπορούμε να παίζουμε με τον Χριστό. Ή είναι τέλειος Θεός και τέλειο άνθρωπος ή μας λέει ψέματα και δεν είναι.

Κανείς δεν μπόρεσε όμως μέχρι σήμερα να αποδείξει ότι ο Χριστός λέει ψέματα.

Κανείς δεν μπόρεσε να αναιρέσει έστω και ένα κόμμα από το Ευαγγέλιο του Χριστού. Επομένως πρέπει να δούμε τί σημαίνει αυτό που λέει η Εκκλησία μας, ότι ο Χριστός είναι “ο μονογενής Υιός και Λόγος του Θεού“ και τί συνέπειες έχει αυτό για εμάς, ή γιατί δεν μπορούμε να το αντιπαρέλθουμε».

Ολοκληρώνοντας την ομιλία του ο Μητροπολίτης Λαρίσης, τόνισε ότι μια τέτοια υπεύθυνη πίστη είχαν οι άγιοι της Εκκλησίας, όπως ο Άγιος Χριστοφόρος. Και δεν έχει κανένα νόημα να τιμούμε τους αγίους και να συναθροιζόμαστε στη μνήμη τους αν δεν μιμούμαστε την πίστη τους. «Ο Χριστός μάς θέλει αληθινούς χριστιανούς που να παραδεχόμαστε τα λάθη μας. Ο Χριστός μετανοημένους μάς θέλει και όχι αναμάρτητους. Ο Χριστός μάς θέλει ανθρώπους αγίους, ακριβώς επειδή μπορέσαμε να διαχειριστούμε την ευθύνη της πίστεως».

Ο Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης μας κ. Κοσμάς, ευχαρίστησε ιδιαιτέρως τους Σεβασμιωτάτους Αρχιερείς για την παρουσία τους στον εορτασμό του πολιούχου του Αγρινίου, όλους τους Ιερείς που συμμετείχαν στις ακολουθίες, καθώς και όλους όσους συνέβαλαν στην οργάνωση της πανηγύρεως, τη φιλαρμονική, τους Εφημερίους και το Εκκλησιαστικό Συμβούλιο του Ιερού Ναού. Ο Σεβασμιώτατος απευθυνόμενος, για μια ακόμη φορά, στους πιστούς χριστιανούς που κατέκλεισαν κάθε γωνιά των δρόμων και της πλατείας, δεν παρέλειψε να τους ευχαριστήσει και να τους συγχαρεί όλους, λέγοντας: «Δοξάζουμε το Θεό γι’ αυτή την κοσμοσυρροή που παρουσιάστηκε ιδιαίτερα εφέτος στις εορτές του Πολιούχου μας Αγίου. Αυτό δείχνει το πόσο πολύ εσείς αγαπάτε το Χριστό μας, πόσο αγαπάτε τους Αγίους μας, πόσο πολύ αγαπάτε τον προστάτη μας Άγιο Χριστοφόρο, αλλά και πόσο θέλετε όλοι να φέρετε μέσα σας και να δέχεστε το μήνυμα του Ουρανού, του Εσταυρωμένου και Αναστάντος Κυρίου και Θεού μας».

Στην ιερά λιτάνευση, υπό τους ήχους της Φιλαρμονικής του Δήμου Αγρινίου, συμμετείχαν: ο Δήμαρχος Αγρινίου με τους συνεργάτες του, ο Περιφερειάρχης Δυτικής Ελλάδας και οι συνεργάτες του, Βουλευτές και πολιτευτές του Νομού, εκπρόσωποι των στρατιωτικών και πολιτειακών αρχών της περιοχής, αντιπροσωπείες εκπαιδευτικών και μαθητών των σχολείων της πόλεως, εκπρόσωποι πολιτιστικών, λαογραφικών συλλόγων και φορέων.

Οι ιερές ακολουθίες και η θεία Λειτουργία, τελέσθηκαν και στον παλαιό ιστορικό Ιερό Ναό του Αγίου Χριστοφόρου στο δασύλλιο του Αγρινίου, όπου βρίσκεται και ο τάφος του μακαριστού εφημερίου και κτήτορος του περικαλλούς νέου Ι. Ναού αρχιμ. Αποστόλου Φαφούτη, με τη συμμετοχή πλήθους κατοίκων της πόλεως και της ευρύτερης περιοχής.